

Z OBSAHU

Kvalifikace Billie Jean King Cup	(6-8)
Ostra Group Open	(10-11)
Český tenis stále mezi nejlepšími	(12-13)
Můj příběh: Danielle Collinsová	(14-16)
Zajímavosti ze světa	(17-19)
Sumit Nagal	(20-21)
Emma Raducanuová	(22-23)
Jiří Prutyszyn	(24-25)
Stalo se před 90 lety (Perry)	(26)
Za oponou	(28-29)
Dialog s Jannickem Sinnerem	(31-32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 6. 5. 2024

Na titulu: **MARIE BOUZKOVÁ**

Snímek: WTA.COM

35. ročník, květen 2024

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor **Ing. František Kreuz**, vedoucí redaktor **Mgr. Stanislav Burian**. Grafická úprava **Studio Franklin**, Praha 2. Tisk: **Triangl a.s.** Beranových 65, 199 00 Praha, Letňany. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.
www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4
tel.: 241 442 398
e-mail: predplatne@mailstep.cz

Cena výtisku 45 Kč, pro předplatitele 33 Kč
F 5153-ISSN 0862-6766

Gracias Rafa. Ta dvě slova ovládla v posledním dubnovém den tenisový svět, někdo plakal, drsníci předstírali, že si pro ten večer oblékli sako studených ředitelů světa a okolí. Znáte ten pocit, jste si jisti, že zažíváte cosi, co vám už nikdy život nenabídne. Jste neskonale šťastní, že jste u toho a americká oscarová filmová sláva vám v té chvíli připadá jako vrzavě nenamazaný kolo-toč na zaprášené venkovské návsi. Nechcete prostě vědět, že se ceny akademie každoročně udělují americkou Akademií filmového umění a věd od roku 1929, že Hollywood nespí a po červeném koberci v Dolby Theatre se procházejí krasavice bez podprsenek a s rozparky na zadku. Osaří mají za sebou pětadvadesátý ročník, na ten první v hotelu Roosevelt v Los Angeles v roce 1929 se prodávaly lístky za pět dolarů, na ten příští – šestadvadesátý by se movitější nedostali ani za milion. Proč jsem vám nabídl pohled do oscarové slávy? I proto, že se bude konat dál, každý rok, ale Rafael Nadal už nikdy nebude hrát v La Caja Mágica, kde se patnáct let koná Madrid Open a on tam prostě byl letos naposledy! Ano, naposledy! Nedovedli jsme – a hlavně nechtěli jsme si to představit, ale je to tak!

A co je hlavní? Na některé životní židle se v divadlech jedinečných příběhů lístky ani v nebeském ticketinku neprodávají. A navíc, představení se konají jen jednou. Pokud máte rádi tenis, měli byste být šťastní, že jste viděli poslední Nadalův zápas v madridském svato-stánku. Dva kamarádi mi ráno, v první májový den volali, že se přistihli, jak snad v přicházející filipojakubské noci přestávají bojovnému Lehečkovi přát. Ten stárnoucí unavený Španěl si tu porážku podle nich ani nezasloužil, když přece toho tolik pro světový tenis udělal. Ale i on sám určitě moc dobře ví, že jeho tělo už nemá v sobě skotačivou jiskru pětadvacetiletého polykače grandslamových titulů, je rád, že se ráno probudí a ani neví, co ho bolí, určitě nepotřebuje elitní prachovku na ometání blyštivých pohárů, protože k vitrínám sotva dojde. Přesto mi dovolu nabídnout příběh už skoro pět let starý. Bývalá světová jednička, trojnásobná grandslamová šampionka, olympijská vítězka z Atlanty 1996 Lindsay Davenportová tehdy prohlásila, že „tenis je určitě hodně šťastný, že je s ním pořád Rafael Nadal. Pokračuje i ve svém věku, po zraněních má vždy motivaci se vrátit. „Slyšeli jste, co říká? „Miluji tu hru.“ Když ho sledujete, jak hraje, je to právě ta motivace, ta vnitřní touha, která je mnohem hlubší než u většiny ostatních hráčů, které jsme kdy viděli.“ V té době měl Nadal třináct titulů z Roland Garros, čtrnáctý na něj čekal. Dnes jsou slova čerstvé kapitánky amerického BJK Cupu a hlavně matky čtyř dětí, (první sedmnáctiletý syn Jagger Leach už hrál letos juniorku na Australian Open), určitě vi-

zimařská, tehdy jsme hráli Nadalovy návraty po zraněních jako samozřejmé a hlavní – byl taťka. Ale to už nepatří, skončí, asi hrzy, on sám nejlépe ví, kdy. Přiznám se, i mně bylo teskné, určitě jsem ho viděl močkrát, na turnajích hrával do konce, ale najednou už by tu neměl být. Nadal nás chorálně pozval na konec svého tenisového života. Udělal to dokonale, v přímém přenosu do celého světa všichni viděli, jak si sám ze sebe rve tenisové srdce a snaží se ukázat, jak vypadá nesmrtnost španělské človeciny a kde se bere za kliku k siní pohádkových legend. Sám v sobě musel vyhrát největší boj, a ten je až osudový ve chvíli, kdy máte za soupeře jen sami sebe.

Na druhé straně si zopakujme, že i v životě je vždy něco naposledy. Prostě to musí přijít, jedna kapitola se uzavře a mladá, snad nadšená generace bude hledat sílu k úspěšnému pokračování. Ale zastavme se, je to jen tenis, ten nikdy nebyl a ani být nemůže víc než – život. Co nás ale určitě tenis naučil? Odpouštět, když se něco nepodaří. Stačilo se jen podívat do Nadalovy unavené tváře, poté co zkazil míč a to i přesto, že byl přesvědčený, že pro úspěch udělal úplně všechno. Prostě přijde další šance, tenis ji vždycky dá. Určitě nejšťastnější jsou ti, kteří si právě tohle uvědomují, i když stojí na grandslamových pódiích. Když zhasnou reflektory ceremoniálové slávy i potmě najdou cestu životem.

Všechno je zvláštnější i proto, že většina z nás žije v poslední době smutné, zraněné tenisové dny. Došlo to tak daleko, že se vmžiku zapomnělo, že jsme v posledních sezonách stále jednou z nejlepších federací na světě, pověřený šéf svazu všem může potvrdit, jak byl ve dnech nedávného kongresu Tennis Europe v Portoroži český tenis velkou hvězdou ceremoniálu vyhlášení cen European Tennis Trophy. Šéf světového tenisu a hrdá Evropa nejen v kuloárech jednoznačně tvrdili, že český tenis v sobě určitě najde dřívější sílu a prestiž.

P. S. 1

Legends mají právo na fanfáry a Síně slávy. Většina z nich po tom ale ani netouží.

P. S. 2

Když jednou otevřete dveře pochybnostem a třeba si jen na chvíli přestanete věřit, už je do konce světa od sebe nevyženete. Pochybovat o sobě? Už jste prohráli! V těch dveřích navždy zůstane škvíra.

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

triangl

www.trianglprint.cz

Předplatné časopisu vám zajistí mimo subjektů uvedených v tiráži i redakce časopisu Tenis,
tel.: 241 442 398
T/Production, s r. o.,
e-mail: predplatne@mailstep.cz